

Гавриленко К. М.,

кандидат педагогічних наук, старший викладач, Національний технічний університет України «Київський політехнічний інститут ім. І. Сікорського»

ДИСТАНЦІЙНА ОСВІТА У НАВЧАННІ ІНОЗЕМНИХ МОВ НЕМОВНИХ ФАХІВЦІВ

За останні кілька десятиліть методи, форми і способи організації навчання іноземних мов в системі вищої освіти зазнали значних змін. Це передусім позначається на переході до особистісно-орієнтованих форм викладання й у зростанні впливу нових технологій на процес навчання. Також слід зазначити появу якісно нових засобів навчання, орієнтованих на окремого студента шляхом широкого використання в навчанні інформаційно-комунікаційних технологій.

Одним з перспективних напрямків використання засобів інформаційно-комунікаційних технологій у навчанні студентів вищих навчальних закладів є дистанційне навчання. Воно передбачає впровадження комп'ютерних технологій і успішне формування комунікативних компетенцій у студентів немовних університетів.

Дистанційне навчання сприяє розвитку ряду особистісних рис, необхідних сучасному фахівцеві. Завдяки тому, що робота студента регулярно контролюється викладачем, розвивається дисциплінованість. Уміння використовувати різні джерела інформації, комунікативність, обумовлена необхідністю студенту самостійно або за рекомендацією викладача визначати кількість і контингент партнерів по навчанню і здійснювати з ними обов'язкове опосередковане спілкування, є важливими для сучасного фахівця рисами, які формуються за допомогою дистанційного навчання. Дистанційне навчання передбачає вміння обирати і працювати з найперспективнішими засобами зв'язку, які також є необхідними атрибутами сучасного фахівця.

Така особливість дистанційного навчання іноземних мов, як можливість виконувати індивідуально-орієнтовані завдання вдома або на робочому місці у власному темпі дозволяє уникнути багатьох традиційних недоліків очних колективних аудиторних занять: нестача підручників і роздаткового матеріалу, дисциплінарні порушення, навчання в переповненому приміщенні.

Ефективність дистанційного навчання залежить від декількох фактів, серед яких головний - ефективна взаємодія між викладачем

(координатором) і студентами. Інтерактивність є ключовою в організації дистанційного навчання.

Розробка навчальних матеріалів, орієнтованих на впровадження різних форм дистанційного навчання іноземних мов у немовному вузі та на використання різних типів дистанційного обладнання, є складним і трудомістким процесом. Перш за все, потрібна спеціальна підготовка викладачів іноземних мов. Також традиційний підручник не можна просто розмістити в мережі: потрібно продумати структуру подачі матеріалу, розробити візуальні засоби, визначити інтерактивні елементи. Швидкий розвиток технологій вимагає постійного вдосконалення освітніх програм і підвищення кваліфікації викладачів.

Сучасна методика викладання іноземних мов у системі дистанційної освіти передбачає значну самостійну роботу студентів з використанням сайтів, на яких окрім навчальних програм розміщують довідкову інформацію, новини іноземною мовою, корисні посилання та інші матеріали, розраховані на студентів і фахівців, які бажають підвищити свій рівень володіння професійною іноземною мовою.

Дистанційне навчання іноземних мов формує професійно - орієнтовану мовну компетенцію завдяки тому, що надає можливість повною мірою реалізувати міжпредметні зв'язки. Зокрема, тексти за фахом можуть бути записані іноземною мовою або читатися безпосередньо викладачем в режимі online або в рамках відеоконференції. Пропоновані завдання можуть бути спрямовані як на засвоєння мовного матеріалу, так і на визначення рівня розуміння прочитаного або прослуханого тексту професійної тематики. Також доцільно організовувати телемости з фахівцями-носіями мови, в ході яких можна обговорювати різні проблеми іноземною мовою.

Організація процесу навчання іноземних мов у дистанційній формі в немовному вищому навчальному закладі дозволяє найбільш повно реалізувати особистісно-орієнтований підхід до навчання. Його безперервність є одним з найважливіших факторів, що визначають успішність у вивченні іноземної мови. В рамках даної парадигми дистанційному навчанню відводиться роль оптимізатора навчально-пізнавального і науково-дослідного процесу, який робить цей процес більш гнучким і доступним та дозволяє урізноманітнити форми навчання.

Список використаних джерел

1. Bagley C. Restructuring Constructionism and Technology: Forgoing a new Relationship / C. Bagley, B.Hunter. // Educational Technology. - 1992. - P. 22-27.

2. Cohen V.B. A reexamination of feedback in computer-based instruction: Implication for instructional design / V.B. Cohen // Educational technology. -1985. №1. - P. 33-37.
3. Healey D. Computer Technology: Is It Worthwhile in TESOL? / D.Healey // TESOL Journal. - 2000. - Vol.9.-№ 1. - P. 44-45.
4. Holmberg B. Growth and structure of distance education / B. Holmberg. L.: Croom Helm, 1986, - p. 163.
5. Keegan D. Foundations of distance education / D.Keegan. -2nd revised edition. London: Routledge, 1996. - 218 p.